

Az EU-t be kell szántani és be kell hinteni sóval

2025 szeptember 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A FELSZÍN ALATT – Én nem vagyok politikus, ezért nyugodtan kimondhatom azt, amit a diplomaták nem.

Az Európai Uniónak vége van. Jogi, formai értelemben még funkcionál, de valójában már erkölcsi halottnak

tekinthet?. Ugyanis amit még csinál, az minden elemében kártékony Európa és az európai emberek számára. És ez már csak azért is így van, mert az unió elitje, az úgynevezett brüsszeli bürokrácia már régen nem az uniós országok és emberek érdekei védelmében lép fel, hanem globális körök érdekeit és „értékeit” védi és terjeszti.

Egy friss és megdöbbentő adat: Ukrajna három év alatt összesen 168,9 milliárd eurót kapott az Európai Uniótól. Bűdletes összeg? pénz! Soha egy centet sem fogunk viszontlátni belőle. Ki hatalmazta fel erre az ukrán elnökkel ölelkező Ursula von der Leyent? Az Európai Bizottságot?

Egy háborúban álló országról van szó. Ehhez a háborúhoz az EU-nak semmi köze sincs. Ukrajna nem tagja az Európai Uniónak. Mégis sürült tempóban folyik az EU pénzügyi kivéreztetése. Cui prodest? Kinek az érdeke, ami a hátunk mögött folyik?

A brüsszeli elitnek most már szinte minden lépése az uniós tagállamok és európai emberek ellen irányul, ezen belül pedig leginkább a szuverenista pártokkal, politikusokkal, kormányokkal szemben lépnek fel. Mi kell még, hogy ebből cikli-pakli elegünk legyen?

Vegyük sorra, mely lépések jellemzik Brüsszelt!

Háborúpártiság az orosz–ukrán viszonylatban. Ebben olyan eltökéltek, hogy gyakorlatilag szinte feláldozzák Európa megmaradt gazdasági és katonai potenciálját az ukrán érdekek védelmének oltárán. Nagyjából ennek köszönhető, hogy Ursula von der Leyen bizottsági elnök Donald Trumpgal egy olyan kereskedelmi és vámmegállapodást kötött, amely minden ízében botrányos módon az európai érdekekkel szembe megy. A 15 százalékos vám, szemben a nullaszázalékos vámmal, a 750 milliárdos energiavásárlás, a 600 milliárdos beruházási kötelezettségvállalás, ezenkívül pedig brutális mértékű fegyvervásárlás Amerikától.

És akkor nem beszéltünk arról, hogy egy titkos záradéka van a paktumnak, amelynek tartalmáról nem tudunk még szinte semmit, de elbűbítőbb értesülni fogunk róla. A lényege sejthető: Ukrajna támogatása mindenáron, Oroszország legyőzése érdekében. Ebből fakadóan az Egyesült Államok háborúban tartása, mert nélkűlük természetesen elképzelhetetlen – velük sem egyszer! – az Oroszország felett aratandó győzelem. Ezért a további engedmények – ha tetszik, megalázkodás – Amerikának.

A 168,9 milliárd euró elégetése mellett itt érhető leginkább tetten az, hogy Brüsszel mások akaratát érvényesíti az európaiak érdeke helyett.

A globális elit az, amelyet kettős cél vezet: a már meghódított Ukrajna feletti gazdasági és politikai irányítás, ellenőrzés fenntartása, illetve ezen keresztül Oroszország meggyengítése, szétrombolása. (Russia must perish!)

Egy olyan „zöld”-nek nevezett stratégia (Green Deal), amely minden ízében eltűzött és káros az európai ipar és mezőgazdaság számára. Ne is menjünk bele abba a kérdésbe most már, hogy a sötétzöld gazdaságpolitika alapjai is megkérdőjelezendők – vagyis az a vitatott, szerintem pedig téves elképzelés, hogy az antropogén szén-dioxid-kibocsátás az oka a globális felmelegedésnek –, hanem „csak” azt vegyük alapul, hogy a Green Deal következményei gúzsba kötik az uniós ipart és mezőgazdaságát, mert a megújuló energiára való elszántság kényszeres áttérés egyszerűen megvalósíthatatlan és káros.

A cél, hogy 2050-re kivezessék az unióból a fosszilis energiahordozókat, egyszerre megöli az európai gazdasági fejlődés minden lehetőségét. (Lásd az Egyesült Államokat, Oroszországot vagy Indiát, Kínát: ők nem akadályozzák meg saját magukat abban, hogy fejlődjenek.) A fosszilis energia, amelyre még mindig a világgazdaság 80-85 százaléka alapozódik, nélkülözhetetlen még jó ideig.

De az unió, mint valami stréber, de nagyon ostoba éltanuló, önmaga ellen dolgozik. Ez tarthatatlan már rövid távon is.

Az unió elitje arra készül, hogy bevezesse a digitális valutát, a CBDC-t, méghozzá nem is a messze távolban, hanem akár egy éven belül. Ez pedig nyilvánvalóan együtt fog járni a készpénz fokozatos, majd végleges kivételével. Christina Lagarde asszony, az Európai Központi Bank elnöke erről egyértelműen nyilatkozott, nem nagyon lehet kétségünk, hogy ha ez a brüsszeli vezetés 2029-ig hivatalban marad, ezen az úton végig fog menni. A digitális valuta pedig nem áll meg önmagában: ebből egy olyan, az egyénekre átfogó adatokat tároló ID-t

akarnak kifejleszteni, amely alapján szinte minden személyes információnk meghatározott központok kezébe kerül – s ezzel kiszolgáltatottá és védtelenné válunk.

A bizottság ez évben bevezette a DSA-t, azaz a digitális szolgáltatásokról szóló törvényt, amely elsőre rendkívül jól hangzik, hiszen célul tűzi ki, hogy moderálja az interneten megjelenő olyan tartalmakat, s az általuk szélsőségesnek nevezett véleményeket száműzze a platformokról. Ez nagyon jó is lehetne, azonban sajnos a valóságban nem ez történik, hanem a globalista, liberális mainstream lényegében véve a szuverenista, nemzeti, konzervatív véleményeket szűri meg, legyen szó a háborúról, a genderkérdésről, a Covidról és az mRNS-vakcinákról, a migrációról vagy a klímahisztériáról.

De ez még nem elég: az unió be akar vezetni – nemsokára – egy úgynevezett demokráciapajzsot, amely a véleményeket kívánja szigorúan ellenőrizni a digitális szabályozás keretrendszerén belül. Idén tavasszal az EU lezárta az ezzel kapcsolatos nyilvános megbeszéléseket, a parlament különbizottságot hozott létre, tehát nagy erővel készülnek az újabb cenzúrintézmény bevezetésére.

Ennek érdekében felépítettek egy 5,69 millió eurós, közpénzből finanszírozott tényellenőrző hálózatot, amely – milyen érdekes! – a választások időszakában figyeli és szűri a véleményeket.

Neve is van: „Európai Tényellenőrző Standard Hálózat.” Valahogyan rossz érzése van az embernek: éppen a választások idején szűrik a véleményeket – Ursula von der Leyen, illetve Michael McGrath biztos jól kifundálták ezt a szuverenista erő kárára.

Ezek csak azok a frissebb lépések, amelyek egyértelműen azt mutatják, hogy az unió „megye előre”, még hozzá öles léptekkel a szakadék felé.

És ebben az összefüggésben most nem is kívánom felsorolni azokat a tényezőket, döntéseket, amelyek már a könyökünkön jönnek ki, illetve amelyek nekünk, magyaroknak különösen nagy károkat okoznak. Említés szintjén azonban mégis: a migrációs paktumról még mindig nem tett le Brüsszel, sőt tovább erőlteti, ami végső soron Európa eliszlámosodásához vezethet – ha hagyjuk, ha csak bénultan nézzük, hogy mi zajlik a brüsszeli elit tudatosan önpusztító lépéseinek következtében.

Valamint nem árt újra és újra hangsúlyozni, hogy az új uniós költségvetés tervezete elfogadhatatlan nemcsak számunkra, hanem a többi tagállam számára is, különös tekintettel az agrártámogatások nagymértékű csökkentésére, valamint a hadikiadások növelésére. De ami még ennél is durvább, az nem más, mint Ukrajna mindenáron való, gyorsított felvételi szándéka az unióba, amely az uniós költségvetést teljes egészében felborítja Ukrajna javára és a mostani tagállamok kárára, főként azon országok esetében, amelyekben a mezőgazdaságnak kiemelt szerepe van.

Még beszélhetnénk arról is, hogy az Egészségügyi Világszervezet (WHO) a tagállamokra kényszeríteni szándékozik új egyezményét, az IHR-t a brüsszeli vezetés teljes egészében támogatja, holott ma már egyre többen világosan látják, hogy ez nem más, mint a WHO tervezete arról, hogy a nemzetállamok feletti világkormányként működjön az egészségügy területén, különös tekintettel a járványokra és a pandémiára.

Mondanom sem kell, hogy mi, magyarok „szívunk” a legjobban Brüsszel lépéseitől, hiszen nemcsak hogy megvonják a nekünk járó támogatások nagy részét, de ráadásul az Európai Bíróság révén még pénzügyileg büntetnek is bennünket.

Összegezve: én nem vagyok politikus, ezért nyugodtan kimondhatom azt, amit diplomáciai szempontból nem lehetne, s amit a címben már jeleztem: az uniót be kell szántani és be kell hinteni sóval. Ez nem egyszer, jól tudom. De itt és most az a fontos, hogy megérlelődjön bennünk a gondolat, hogy erre van szükség. A kivitelezés átkozottul nehéz, mert brutális ellenféllel állunk szemben, nem Ursulával, hanem a mögötte álló nagyvadakkal és nagyfiúkkal. Új Európa kell!

Hogy is énekelte Cseh Tamás Bereményi Géza szövegét? „Ó, a Nyugat, a Nyugat, szép vadnyugat, vadnyugat / Nem ez volt a cél / állkapcsa acél”[...] „Hé, magyarok, magyarok! / A koncept már régen halott! / Szegények lesztek

bizony / úgy, ahogy voltak.”

Fricz Tamás - www.magyar nemzet.hu

Ajánló